

Met dankbaarheid en liefde
denken wij terug aan

Arnoldus Gerhardus Nicolaas Ottink

echtgenoot van **Geertruida Aleida Weernink**

6 december 1913

28 januari 1996

"Geloof, eenvoud en sociale verbondenheid
kenschetste deze goede mens,
'laat mij maar met rust' was altijd
zijn onuitgesproken wens".

Hij werd geboren in Stepelo en overleed na
een voltooid leven toch nog onverwacht op
zondag 28 januari 1996.

Op donderdag 1 februari hebben wij afscheid
genomen van vader tijdens te plechtige be-
grafenisviering in de H. Blasiuskerk te
Beckum.

Vader komt uit een gezin van negen kinderen
en groeide als vierde kind op in de boerderij
van 'Ottink-Mulder'.

Hij was jarenlang bakker en ging ook venten
samen met zijn broer Toon, die later de bakke-
rij overnam.

Vader trouwde in 1949 en heeft toen zelf de
boerderij overgenomen van zijn oudste broer
Gerard, die veel te vroeg in 1948 gestorven
is. Het werken op de boerderij deed hij met
veel liefde en bezieling. Tot 's avonds laat
was hij geregeld in de weer. De sport en met
name de voetbal volgde hij met veel belang-
stelling. Jarenlang was hij aan het veld te
vinden. In die tijd ook nam hij zelfs de
(kleine) hond Pino wel eens mee naar het
veld, veilig opgeborgen in de binnenzak!

Tuinieren zat hem ook in het bloed en tot
voor kort onderhield hij de moestuin zorg-
vuldig met zaaien, poten en onkruid wieden.

Toen de gezondheid van zijn vrouw Trui
enigszins te wensen overliet, nam vader veel
huishoudelijke taken over. Tussendoor ver-
richtte vader kleine werkzaamheden op en
rond de boerderij. De televisie was voor hem
een opening en met de afstandbediening
mocht hij graag zijn favoriete sport- en spel-
letjesprogramma's opzoeken. Samen met zijn
vrouw was het wekelijkse kerkbezoek een tra-
ditie en ze waren voorin de kerk getrouwe
bezoekers. De rozenkrans was voor hem een
troostend middel, waar hij moed en kracht
uit putte. Vader had veel vrienden en ken-
nissen en maakte graag met iedereen een
praatje; ongedwongen en met warmte. Daar-
bij was 'de hang naar vroeger' vaak onder-
werp van gesprek over het wel en wee van
iedereen.

Wij als kinderen waren altijd welkom en
zagen dat de lichamelijke -zowel als geeste-
lijke gesteldheid achteruitgingen de laatste
tijd. Het was aan hem te merken, hij had er
vrede mee dat z'n welbesteed leven ten einde
liep. Afgelopen zondag is hij vredig inge-
slapen, toch nog onverwacht voor moeder,
voor ons kinderen en kleinkinderen.

Het aanvankelijk intense verdriet is vermengd
met dankbaarheid. Want een gelovig mens,
die weinig voor zichzelf eiste, is gestorven
en zal zijn geluk in het Hiernamaals vinden.
Vanuit deze troost moet moeder en moeten
wij de draad van het leven weer oppakken.

Wij willen u hartelijk danken voor alle blijken
van medeleven tijdens het afscheid van mijn
man, onze vader en opa.

Trui Ottink - Weernink
Annie en Hans
Herman en Betsy
Minie en Frans
Jan en Ine
Gerard en Nardy
en de kleinkinderen